

Tîrgu-Mureș:

Ianoș Viteazul

Cuconițele
mele dragi

25

Analizând spectacolele prezentate de Teatrul de păpuși din Tîrgu-Mureș — teatru care împlinește, ea și „Tândărică”, gazda festivalului, un sfert de veac de activitate — trebuie să remarcăm încă de la început orientarea spre un repertoriu de tinută, efortul de a familiariza pe cei mai mici spectatori cu o literatură de calitate, cu opere și autori de consacrare internațională.

Păpușarii din Tîrgu-Mureș au fost prezenți la săptămîna „Oaspeți ai lui „Tândărică” — cu *Janos cel viteaz* adaptare a lui Tömöry Peter după balada lui Petőfi Sándor și cu un scenariu realizat de Valentin Silvestru după schițe ale lui I. L. Caragiale — *Cuconițele mele dragi*.

Foarte indicată pentru reprezentarea cu mijloacele scenice generoase ale teatrului de păpuși, balada lui Petőfi a dat naștere unui spectacol (regia — Antol Pal, scenografia — Ambrus Inre, muzica — Csiky Boldizsar) de caldă vibrație poetică. Autorii transpunerii scenice au reușit să dea o tonalitate unitară permanenței îmbinări a planurilor acțiunii — cel real, al satului de unde pornește eroul, universul fantastic (lumea vrăjitoarelor, călătoria lui Janos și a tovarășilor lui — printre stele) episodul de la curtea Franței etc. Spectacolul se dezvoltă armonios, echilibrat, cu momente de lirism, pigmentate de momente comice, de accente satirice. Păpușile sînt bine alese, cu fizionomii exprimînd exact caracterul personajului, categoria socială, caracteristicile fiecărui popor. Un alt merit al

SUS : Lumea lui Lache și Macho : „Cuconițele mele dragi”, scenariu de Valentin Silvestru după I. L. Caragiale.

JOS : Balada lui Janos cel Viteaz, adaptare de Tömöry Peter după Petőfi Sándor.

acestui spectacol populat de vrăjitoare și căpeăuni este bunul gust, un foarte precis simț al măsurii în înfrumusețarea „răilor”. (Fac această afirmație gândindu-mă la un alt spectacol prezentat în cadrul aceleiași săptămîni — spectacol întrutotul lăudabil, de altfel — în care Zmeul și Mama Pădurii au fost atît de „bine” realizați încît au șocat, pur și simplu, pe vajnicii spectatori preșcolari).

De cu totul altă factură decît balada lui Petofi, *Cuconițele mele dragi* dă viață scenei lumii atît de viu a Piscupeștilor și a Protopopeștilor, a lui Mitică și a lui Lache, prinși în permanenta lor rețea de interese, de birfe, de scandaluri și complicități. Scenariul lui Valentin Silvestru dramatizează cîteva dintre cele mai cunoscute schițe ale lui Caragiale, țesute între ele, sudate prin șueta „amicilor” reușiți în jurul nelipsitelor aperi-

ve, de la nelipsita berărie. Spectacolul Mariei Micrlut (scenografia — Ambrus Imre, muzica — Ionel Clinciu) urmează cu fidelitate liniile textului, fără deosebită inventivitate scenică, dar cu soluții exacte, cu probitate profesională. Un spectacol de culoare deci, de vervă, în care umorul parcurge toate nuanțele de la tandră ironie pînă la sarcasm. Diferențiate între ele și totuși confundabile pînă la un punct, păpușile reușesc să creeze imaginea unei lumi de Mite și Mitici dacă nu *aceiași* oricum *la fel*, frați întru necinste, întru găunogenie și ridicol. Cu un plus de inventivitate, cu o mai mare suplete și diversificare a mijloacelor de expresie, spectacolul teatrului de păpuși din Tirgu-Mureș poate fi foarte util și foarte agreabil tinerilor săi spectatori.

Cristina C.

„Copilul din stele”, de Victoria Gavrilescu, după Oscar Wilde.

Sibiu:

Sînziana

și

Pepelea

★

Copilul
din stele

Cu vreo două săptămîni înainte de a veni la București să-l sărbătorească pe „Tăndărică”, harnica trupă bilingvă (română-germană) a teatrului de păpuși din Sibiu a trăit, acasă la ea, emoțiile proprii sale aniversări. În fața micilor săi abonați — (e bine cred, să se afle, că aidoma unor teatre mari, micul teatru sibian își are abonații săi permanenți, care, preț de o ciocolată mare, pot vedea cinci spectacole în cinci zile anumite) — cele două secții au prezentat într-un cadru sărbătorește cîteva spectacole, mostre din bogata recoltă adunată de-a lungul celor două decenii și jumătate de existență.

Două din aceste montări „reprezentative”: *Copilul din stele* și *Sînziana și Pepelea* le-am văzut și noi cu prilejul celei de a patra zile festive de la București. Așa cum ne-a mărturisit unul din veteranii teatrului, regizorul Ion Hindoreanu, discipol al lui Radu Stanca,